Одлука којом се доноси Закон о грађевинском земљишту Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се такође **на** Декларацију Управног одбора Савјета за имплементацију мира донесену на нивоу политичких директора у Бриселу 30. јануара 2003. године, којом је Управни одбор у потпуности подржао Стратегију за проведбу Анекса VII Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини коју су израдили УНХЦР, ОХР и Министарство за људска права и

избјеглице и коју је оцијенио министар за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине као динамичан домаћи оквир за даљи напредак у области повратка избјеглица и расељених особа;

Констатујући да је Устав Босне и Херцеговине заснован на унапређењу општег благостања и економском развоју путем заштите приватне имовине и унапређења тржишне привреде;

Констатујући такође да је Уставни суд, у својој Одлуци бр. У 5/98 II објављеној у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине, бр. 17/00" од 30. јуна 2000. године, оцијенио да је категорија имовине у друштвеном власништву неспојива са унапређењем тржишне привреде с обзиром да ствара, у теорији и у пракси, озбиљне препреке у сваком процесу приватизације који је неопходан у Босни и Херцеговини на путу успостављања функционалне тржишне привреде;

С обзиром напотребу за доношењем новог Закона о грађевинском земљишту којим се признаје приватно власништво, осигурава транспарентна и недискриминирајућа додјела грађевинског земљишта у државном власништву те успоставља процес којим ће се корисницима државног земљишта чија су права укинута без њиховог пристанка или надокнаде од 6. априла 1992. године моћи повратити своја права;

Позивајући се такођенаОдлуку Високог представника од 27. априла 2000. године којом је Високи представник забранио, између осталога, располагање, додјелу, пренос или продају имовине у државном власништву, укључујући и некадашњу имовину у друштвеном власништву ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 13/00, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 17/00 и "Службени гласник Репубике Српске", бр. 12/00), а чију важност је продужио Високи представник дана 20. децембра 2000. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 34/00, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 56/00 и "Службени гласник Репубике Српске", бр. 44/00), 30. марта 2001. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 11/01, "Службене новине Федерације Босне и

Херцеговине", бр. 15/01 и "Службени гласник Репубике Српске", бр. 17/01) и 31. јула 2002. године ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 24/02, "Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 43/02 и "Службени гласник Репубике Српске", бр. 49/02), те 31. марта 2003. године ("Службени гласник Репубике Српске", бр. 31/03);

Позивајући се у складу са горе наведеним на чињеницу да је Радна група коју су сачињавали правни експерти из оба ентиета Босне и Херцеговине и из OXP-a припремила текст нацрта ентитетских закона о грађевинском земљишту који је у априлу 2003. године доставила владама ентитета Босне и Херцеговине;

Жалећи што, без обира на горе наведено, ти закони још увијек нису усвојени;

Наглашавајући потребу за постојањем ентитетских Закона о грађевинском земљишту који ће бити у складу са прелазним реформама на тржишту некретнина у контексту будућег процеса реформе имовинских закона те у складу са гаранцијама које су садржане у Европској конвенцији о људским правима која чини саставни дио Устава Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир и хитност и потребу за усвајањем ентитетских закона о грађевинском земљишту због свих разлога који су претходно наведени те да би се заштитили интереси грађана Босне и Херцеговине;

Констатујући да на цијелој територији Босне и Херцеговине не постоје услови који би требали омогућити органима власти ентитета и државе да располажу или на други начин додјељју имовину у државном власништву, укључујући ранију имовину у друштвеном власништву, на начин који није дискриминаторски и који је у интересу грађана;

Имајући на уму све горе наведено Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о грађевинском земљишту Републике Српске

Закон о грађевинском земљишту Републике Српске који слиједи и који представља саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је то регулисано у члану 97. овог закона али на привременим основама све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и објављује се одмах у "Службеном гласнику Републике Српске".

ЗАКОН О ГРАЂЕВИНСКОМ ЗЕМЉИШТУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Сарајево, 15. маја 2003. године

Педи Ешдаун
Високи представник